

45. Dájúdájú A sì ti fún Muusaa ní Ìwé-Mímó náà, wón sì ẹ àríyànjíyàn nípaà rẹ. Tí kì í bá ẹ pé òrò kán tí gbawájú láti òdò Olúwaa rẹ ni, (Allaahu) ì bá ti ẹ idájó láàrin wón. Àti pé dájúdájú wón wà nínú un síṣe iyéméjì nípaà rẹ pẹ̀lúu ròyíròyí.

46. Èni kẹni tí ó bá ẹ ẹṣe rere, ó ẹ é fun ori araa rẹ; ẹni tí ó bá sì ẹ ẹṣe buburú, ó ẹ é fún orí araa rẹ. Bẹẹ sì ni Olúwaa rẹ kì í ẹ alábòsì fún àwọn ẹrúsin-in (Rẹ).

47. Òdò Rẹ ni wón n dá imò nípaà ojò ìgbènde padà sí, kò sí ẹsò kan tí yòò jáde nínú un apópóo rẹ, kò sí sí obìnrin kan tí yòò lóyún tàbí kì ó bímò àyàfí pẹ̀lúu imò Rẹ. Ní ojò tí yòò sì pé wón pé: Awọn tí ẹ dàpò mó Mi dà? Wón yòò wí pé: Awá jẹwó fún Ẹ pé, kò sí ẹni kan nínú un wa tí ó le jẹrì sí iyen.

48. Àti pé àwọn nnkan tí wón ti n kẹpẹ tẹlẹ yòò nù mó wón lójú, wón yòò sì mó pé kò sí ibùsápamọ̀si kan fún wón.

49. Ènìyàn kì í kàààrẹ nípaà títọ̀rọ̀ fún nnkan rere, sùgbọ̀n tí aburú bá fí ọwọ̀ kàn-án yòò barajẹ, yòò sì sọ ìrètí nù.

50. Sùgbọ̀n tí A bá jẹ kì ó tọ̀ àánú wò láti òdò Wa léyìn-in inira tí ó ti rí, dájúdájú yòò sọ wí pé: Tèmi nìyí, àtípẹ èmi kò rò wí pé ojò idájó yòò dẹ, sùgbọ̀n tí wón bá dá mi padà sí òdò Olúwaa mi, dájúdájú oore tún wà fún mi lódò Rẹ. Dájúdájú Àwa yòò fún àwọn tí wón sàìgba (Allaahu) gbọ̀ níròò nípaà nnkan tí wón ẹ níṣẹ. Àwa yòò sì fún wón ní iya tí ó le tọ̀wò.

51. Àti pé nígbà tí A bá ẹ idẹra fún ènìyàn, yòò sẹrì (kúrò lódò Wa), yòò máa yí sọtún-ún, yí sọ̀sì, sùgbọ̀n tí ó bá rí aburú nígbà náà yòò wáá dí ẹni tí n ẹ ọ̀pòlọ̀pọ̀ àdúà.

52. Wí pé: Ẹyin yòò rí i pe tí ó bá jẹ pe láti òdò Allaahu ni (Al-Kur'aanu) ti wá, léyìn náà tí ẹyin sì sàìgba á gbọ̀, taani ẹni náà tí ó tún sìnà ju ẹni tí ó wà nínú un àtākò (tí ó jìnà sí òtítọ̀)?

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۖ وَلَوْلَا

كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ

لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا

فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ

لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾ ۖ إِلَيْهِ يَرُدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ

مِنْ ثَمَرَاتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَثْقَى وَلَا

تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَاءِى

قَالُوا ءَاذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَيْءٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ عَنْهُمْ

مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِّنْ

نَجِيصٍ ﴿٤٨﴾ ۖ لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ

وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَعُوسُ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ

رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِى

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّىٓ إِنَّ

لِى عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ ۖ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا

عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا

أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا

مَسَّهُ الشَّرُّ فُدُو دُعَاءِ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ

كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ ۖ مَنْ أَضَلُّ

مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾